

M . K i s s M á r t a

A bohóc és a király

/ Bugyács Sándor jubileumi kiállítása

A bohóc, mint az ironikus tudat megtestesítője, a valóság másik arca. Bármilyen nevetséges vagy félelmet keltő abnormalitás kapcsolódhat személyéhez. Az udvari bolondok többnyire testileg, formailag eltérőek, de éles elméjükkel, sziporkázó humorukkal, (ön)ironikus látásmódjukkal védekeznek az őket ért támadások ellen. Kapcsolódik az őrült és a gyermek alakjához, akik mindig igazat mondanak. Az ártatlanság kifejezője, a melankólia jelképe. A legmagasabb világi hatalom, a király ellentétpárja. Alázatos, behízelgő, sokszor kétértelmű beszédével figurázza ki a hatalmat. Míg a király a törvény és rend erőit szim-

bolizálja, a bolond a káoszt, a boldogságot. Bugyács Sándor szerint ez a kettősség minden emberben jelen van. Az ember a saját királya, ugyanakkor a saját bohóca. Ez a párhuzam, ez a megfigyelt kettősség adja meg a kiállítás fő témáját. Jelen vannak arcok, táncoló figurák, szürreális kompozíciók, elszabadult gesztusok és jelen van a naivitás szépsége.

Technikailag, formátumban, médiumban sokszínű kiállítást láthatunk, mindezt egységben. Egység abban a kifejezésmódban, témában, amit Bugyács Sándor alkotásai képviselnek. Tapintatos, szarkasztikus humorral és érzéki öniróniával rendelkező ez

Bugyács Sándor / A bohóc kinéz az ablakon

Bugyács Sándor / Crusoe

a mai kiállítás, egy töredéke annak, amit munkássága igazából megérdemel. Bugyács Sándor figyelmet érdemel! Művészete kitartó, hűséges, nem igényel állandó visszajelzést, lehet, hosszú távon szomjazik rá, ami nem csak a legkevesebb, de természetes is. Bugyács Sándor évek óta, nap mint nap kezébe fogja a rajzolóeszközt és alkot, azt mondja közléskényszert érez. Ez pedig azt jelenti, hogy művészetünk olyan kategóriáját képviseli,

akikben ősiek erők motoszkálnak, és természetesen készítenek arra, hogy naponta alkotson. Ezt még azzal tudja fokozni, hogy alkotásaiban nem csak mennyiségről, de minőségről is szó van. Bugyács Sándor műterme egy kincstár, több mint 3000 toll-, szén-, ceruzarajzot tartalmaz, és ahol a falakat szürreális akril vásznai díszítik, szorosan egymás mellett. Képein megjelenik az ember, általában egy elképzelt tájban. Gyakran alkalmaz olyan

Bugyács Sándor / Repülő

motívumokat (pl. Hold, Nap, tulipán, út, ház), amelyek erős szimbólumként ismétlődnek alkotásain más-más kontextusban, mindenféle elfáradás nélkül. Rajzai leggyakrabban határozott identitás és elképzelés hordozói, amit az alapos megfontoltság miatt képes percekben belül a papírra, vászonra vetni. Sándor többet gondolkodik, mint cselekszik, ami tükrözi bölcsességét, tapasztalatait.

A kiállításon szereplő válogatás a gazdag életmű különböző szakaszaiból válogat.

Egy német drámaíró Christian Friedrich Hebbel-től származó gondolattal szeretnék boldogságot és kitartó alkotó kedvet kívánni. Fogadd szeretettel: „Könnyebb a csodát megismételni, mint megmagyarázni. így folytatja a művész a világteremtést, anélkül, hogy felfogná.”

Bugyács Sándor

Bugyács Sándor grafikus, Párkány (Stúrovo, CSZ), 1951

Autodidakta képzőművész. 1976-81 között a zebegényi szabadiskolát látogatta, mestere: Simonyi Lajos, Váli Dezső, Szűcs Miklós, Végh András. A '80-as, '90-es években meseszerű, szürrealisztikus álmvilágot jelenít meg grafikáin. Kosztümös figuráival a kortalanságot igyekszik kifejezni. A '90-es évek elején absztrakt grafikával is foglalkozott.